

na własność Państwa nieruchomość rolna lub leśna stanowiła podstawę ich utrzymania.

§ 3. Członkowie rodzin pozostali po właścicielach nieruchomości rolnej i leśnej mają prawo do renty rodzinnej określonej w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla członków rodziny po pracowniku zmarłym z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, jeżeli:

- 1) przejęta na własność Państwa nieruchomość stanowiła podstawę utrzymania ich żywiciela;
- 2) spełniają warunki do renty rodzinnej, przewidziane w tych przepisach.

§ 4. Podstawę wymiaru renty starczej, inwalidzkiej lub rodzinnej stanowi kwota określona w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy.

§ 5. 1. Uważa się, że przejęta na własność Państwa nieruchomość rolna i leśna stanowiła podstawę utrzymania właściciela, jeżeli:

- 1) przejęta na własność Państwa nieruchomość rolna lub leśna przypadająca na właściciela (współwłaściciela) wynosiła nie mniej niż 2,5 ha;
- 2) właściciel nie prowadził przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego, rzemieślniczego lub gospodarstwa rolnego o obszarze większym niż 2,5 ha po wyłączeniu nieruchomości rolnej lub leśnej przejętej na własność Państwa ani też nie wykonywał innego stałego zajęcia zarobkowego.

2. Jeżeli nieruchomość, o której mowa w ust. 1, wynosiła mniej niż 2,5 ha, nie mniej jednak niż 0,5 ha, uważa się, że stanowiła podstawę utrzymania, jeżeli właściwy do spraw rolnych i leśnych organ prezydium gromadzkiej (osiedlowej, dzielnicowej lub miejskiej) rady narodowej stwierdzi, że nieruchomość ta stanowiła główne źródło utrzymania właściciela.

§ 6. Wypłata renty starczej, inwalidzkiej i rodzinnej ulega zawieszeniu na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 7. 1. Prawo do świadczeń określonych w rozporządzeniu ustala i świadczenia wypłaca właściwy do spraw rent organ prezydium właściwej rady narodowej.

2. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do renty wszczynają się na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 8. 1. Do wniosku o przyznanie renty starczej lub inwalidzkiej właściciel nieruchomości rolnej i leśnej obowiązany jest dołączyć:

- 1) odpis orzeczenia o przejęciu nieruchomości na własność Państwa na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 oraz zaświadczenie właściwego organu stwierdzające, że w stosunku do właściciela tej nieruchomości nie zachodzą okoliczności wymienione w § 1 ust. 2;
- 2) zaświadczenie właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium gromadzkiej (osiedlowej, dzielnicowej lub miejskiej) rady narodowej właściwej ze względu na położenie przejętej nieruchomości, stwierdzające, że nieruchomość rolna lub leśna stanowiła podstawę utrzymania właściciela (§ 5);
- 3) dokument stwierdzający datę urodzenia;
- 4) oświadczenie, czy i skąd pobiera już rentę lub zaopatrzenie.

2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej członkowie rodziny pozostali po właścicielu nieruchomości rolnej lub leśnej obowiązani są dołączyć:

- 1) dowody wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli zmarły właściciel nie miał przyznanej renty starczej lub inwalidzkiej;
- 2) dowody wymagane w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla uzasadnienia prawa do renty rodzinnej.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy art. 12—23, 26, 45 ust. 1—3, art. 46—49, 50 ust. 1 i 2, art. 51, 52 ust. 1 i 3—6, art. 53—55, 59, 61—66, 68—77 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1958 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. A. Firganek

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA ORAZ HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 19 czerwca 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 13 września 1956 r. w sprawie środków odurzających.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) oraz art. 30 ust. 3 prawa celnego z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Zdrowia oraz Handlu Zagranicznego z dnia 13 września 1956 r. w sprawie środków odurzających (Dz. U. Nr 42, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy § 17 ust. 2, 3, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”
 - 2) w § 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przepisy § 17 ust. 2, 3, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański
Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąmpczyński